

Fa temps que he expressat la meva convicció, ben sincera, que els pròlegs són una mica inútils. Hi ha excepcions il·lustres en les quals resulta que el prologuista es proposa de brillar més que l'autor, però això també em sembla que no cal, que és més aviat sobrer.

El meu punt de vista és que interposar-se entre l'autor i el lector suposa -en el millor dels casos- una certa indiscreció. El lector trobarà en el llibre que tingui entre mans motius d'interès per a esgotar-ne la lectura o, al contrari, el llibre li caurà de les mans tot just en començar-lo. Són coses íntimes, de cadascú, i no crec de cap manera que un pròleg pugui modificar gaire aquesta evidència.

Però sempre existeixen singularitats que trenquen regles, i aquest és el cas de Josep-Antoni Chauvell en el pròleg que ha escrit per al seu llibre BO PER A CONTAR. Considero que l'autor sí que pot orientar-nos sobre el que s'ha proposat de dir-nos. És més: hi ha en les seves paraules un reny amable que ens invita a centrar l'atenció, ens retreu oportunament "la intolerància i desdeny que s'hagi pogut fer sobre terres i gent sempre anomenats germans".

La Franja de Ponent: Ribagorça, la Llitera, el Baix Cinca... Més que d'intolerància crec que hi pot haver un estat d'ignorància, que qui sap si encara no ens fa més culpables. Perquè la ignorància empobreix sempre, però en aquest cas ens resulta particularment greu. No obstant això, en Josep-Antoni Chauvell ens anuncia que "comencem a trencar el gel", i és ell mateix, amb un llibre excel·lent, qui contribueix a reparar faltes. BO PER A CONTAR és un conjunt de narracions fet amb el propòsit, ple d'amor, de rescatar de l'oblit general unes tradicions que encara són ben vives en aquesta parcel·la tan

entranyable dels nostres Països com ho són les comarques qualificades de terra de frontera.

El que signifiquen aquests textos com a aportació al nostre idioma comú és molt important. Hi trobem uns girs de llenguatge i uns mots vivíssims que enriqueixen la nostra capacitat d'expressar-nos, i això no té preu. Però, a més, se'ns expliquen uns costums i una manera d'ésser que donen lloc a una aventura humana plena d'interès, el coneixement de la qual a través dels relats de Josep-Antoni Chauvell ens brinda una agradable oportunitat de llegir. Vet aquí, per tant, una contribució a la nostra cultura d'un valor inestimable.

Pere Calders